



# לב טוב



הצדיק מיבנאל

[breslevcity.co.il](http://breslevcity.co.il)



הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאול תחתית ויעשה לו טובה נצחית



ציון הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב



בצוואתו ציווה לחרוץ על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

# קונטרס לב טוב

יגלה מעלת הזוכה להיות טוב לכלם, שעל-ידי-זה ממשיך על עצמו הארת האיך סוף ברוך הוא, ויורש עולמו בחייו.

בנוי ומיסד על פי דברי  
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון  
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו  
**רבי נחמן מברסלב**, זכותו יגן עלינו  
ועל פי דברי תלמידו, מורנו  
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה  
**רבי נתן מברסלב**, זכותו יגן עלינו  
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,  
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי  
חסידי ברסלב  
עיר הקדש יבנאל תובב"א



הכתבת להשיג את הספר הזה  
וְכַל סֵפֶרִי אֲדַמּוּר מוֹהֵר מִבְּרֶסֶלֶב זי"ע  
וְסֵפֶרִי תַלְמִידֵי הַקְדוּשִׁים

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב בְּגָלִיל

מוסדות "היכל הקדש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל  
שעל-ידי עמתת "ישמח צדיק" - קהלת ברסלב בגליל  
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל - הצדיק מיבנאל.

**זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666**

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמות, לברכה ולכל הישועות לזכותך  
ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

**פְּרִטֵי חֶשְׁבוֹן לְתְרוּמָה / הַעֲבָרָה :**

בנק הדאר, סניף 001, מספר חשבון 3397375

על שם עמתת "ישמח צדיק".

נתן לתרם לעמתה באמצעות אפליקציית "ביט"

לנייד מספר 0559269726

רחוב רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6656666 פקס: 04-6656655

חנות קרן הדפסה היכל הקדש: 04-6721909

דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

# קונטרס לב טוב

בני ובנותי היקרים! עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי העקר זה האמונה. פי כשיהודי חזק באמונה, אף אחד בעולם אינו יכול לעשות לו מאומה! ועקר הצרות שיש לכל אחד, זה רק מחמת חסרון אמונה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן חלק א', סימן קנה): מי שיש לו אמונה, יש לו כח הגדל וכח הצומח. הנה אנו רואים – מה סוד ההצלחה של אילן? שצומח, ומוציא פרות טובים. ובמה זה תלוי? אם שותלים את הזרע באדמה חרושה, משקים אותו, אז צומח לתפארה, ומוציא פרות ערכים לחן, טעימים למאכל, יפים למראה. כמו-כן האדם נקרא עץ, כמו שכתוב (דברים כ, יט): "כי אדם עץ השדה". וכמו העץ, שכאשר מכניסים את הזרע באדמה מעבדת כדבעי, ונותנים לו את הטפול המתאים, גדל אילן חסן, כמו-כן אדם, אם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אשר האמונה נקראת ארץ, כמו שכתוב (תהלים לו, ג): "שכן ארץ ורעה אמונה". אז יש לאדם כח הגדל וכח הצומח, ושום דבר בעולם אינו יכול לשברו, פאותו אילן, אשר בחרף נושרים כל עליו, ובאים גשמים ורוחות עזות, אשר כל מגמתם לעקרו משרשו, אבל אם הוא משרש היטב באדמה, שום רוח אינה יכולה לשרשו, וכל הגשמים ושלגים, סערות איתן וכו', אין בכחם להזיזו. וכן בקיץ, אף שבאים כל מיני תולעים הרוצים ליבשו ולכרסמו, אם שרשיו עמקים באדמה, אין יכולים לעקרו ולשברו. כמו-כן אדם, אם הוא חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, שום רוחות רעות, שום תולעים רעים אינם יכולים להזיקו.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שֶׁבַת לא.): אֲמוּנָה זֶה סֵדֵר זְרָעִים; וְעַל-  
 כֵּן כִּשְׁיֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לוֹ כַח הַגְּדֹל וְכַח  
 הַצּוּמַח, וְלֹא מִזִּיק לוֹ שׁוּם דָּבָר, וְיִכּוּל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-  
 הוּא, וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה זֹכֶה לְ"לֵב טוֹב", שֶׁהוּא טוֹב לְכָל אֶחָד  
 וְאֶחָד. שְׁזֵה הִיסוּד בִּיהֲדוּת, יְהוּדֵי צָרִיף לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי  
 הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב  
 הַיּוֹי"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", כְּמוֹ-כֵן כָּל יְהוּדֵי צָרִיף לְקִנּוּת  
 לְעֲצָמוֹ "לֵב טוֹב", שְׁיָבִין אֶת הַזּוּלָּת, שְׁיִרְצֶה לְעֹזֵר לְזוּלָּת, אֲבָל אֵי  
 אֲפָשֶׁר לְהַגִּיעַ לָזֶה, אֲלֵא עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כִּשְׁיִהוּדֵי חִזְק בְּאֲמוּנָה,  
 אֲזִי יֵשׁ לוֹ "לֵב טוֹב", וְרוּצֶה לְסַיֵּעַ לְרַעְהוּ, מִתְעַנֵּן בְּצַרוּתָיו, חוֹרֶה  
 לוֹ כְּשִׁרְוָאָה בְּסִבָּל חֲבֵרוֹ וּבְעוֹל שֶׁנַּעֲשֶׂה לוֹ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּן אֶת  
 הַדָּבָר. לֹא-כֵן מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, אֵין לוֹ שְׂמִיךְ רַחֲמָנוּת עַל הַזּוּלָּת,  
 וּמִכָּל שְׂכֵן שֶׁהוּא אִישׁ בְּלִיעַל וְאִישׁ רַע. וּבְזֶה יְכוּלִים לְהַפִּיר מִיְהוּ  
 יְהוּדֵי טְהוֹר, וְיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ - אִם יֵשׁ לוֹ  
 "לֵב טוֹב", וְעַז חֶפְצוֹ לְעֹזֵר לְכֻלָּם, וְהוּא בְּעַל חֶסֶד, בְּעַל רַחֲמִים.  
 וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בִּיצָה לב.): כָּל מִי שֶׁמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת,  
 בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ, וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ מְרַחֵם עַל  
 הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁאֵינוֹ מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ, כִּי הַיּוֹם אָנוּ  
 נִמְצָאִים בְּגִלּוֹת שֶׁל עַרְב-רַב שֶׁהִתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ גּוֹיִים, וְזוֹ הַגְּלוּת  
 הַכִּי קָשָׁה, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ מֵאֵז יְרִידָתָם לְגוֹלָה. וּמוֹכָא בְּזֵהר  
 הַקְדוּשׁ, שֶׁגִּלּוֹת הָעַרְב-רַב תִּהְיֶה הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר, וְיִתְקַים (אִיכָה א, ה):  
 "הָיוּ צָרִיף לְרֹאשׁ", אֵלוֹ הַמְצָרִים וּמְצִיקִים לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵם  
 נַעֲשִׂים רֹאשִׁים, דּוֹחֲקִים עֲצָמָם לְמַעְלָה, וּמִשְׁפִּילִים אֶת הַהֶמוֹן-

הַעַם, רוֹדִים בְּבְנֵי-אָדָם, וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל, וְכָל דְּאֵלִים גָּבַר.  
וְהַרְשָׁעוֹת וְהָאֲכֻזָּרוֹת כָּל־פִּי הַזּוֹלָת נַעֲשֶׂה עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל.

לכן, בני ובנותי היקרים! עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו  
יתברך, להאמין שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד  
וברחמים, בצדק ובמשפט, וזה הנסיון הקשה ביותר, שאנו רואים  
שאלו הרשעים עושים חיל, עושים לצנות מחכמי ישראל, גדולי  
התורה, שזה מה שמחליש את לב האדם, עד שנופלים עליו  
פחדים, ואינו יודע לשית עצה לנפשו. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-  
מוהר"ן, חלק ב' סימן מג): מי שיש לו חלישות הלב, נופלים עליו  
פחדים גדולים, ומפחד מכל דבר. ומהי גבורת הגבור? שאין לו  
שום פחד כלל, ורץ בתוך קשרי המלחמה. ועקר הגבורה – זה בלב.  
ולכן אי אפשר להגיע לאמץ לב רק על-ידי אמונה, כי כשיהודי  
מחדיר בעצמו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ויודע שהוא יתברך  
מנהיג עולמו והכל בהשגחה, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה,  
אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז:), עד כדי כך גדלה  
השגחתו הפרטית, שאדם אינו מקבל מכה קטנה באצבעו הקטנה,  
אם לא גזרו כף קדם בשמים. בדרך כלל כשבן-אדם מקבל מכה  
מדלת, מארון וכו', חושב: איזה שלומיאל אני, לא נזהרתי וכו',  
אם הייתי נשמר יותר, בודאי לא הייתי מקבל מכה. ואיננו יודע,  
שהמכה הקטנה שקבל, היא רק לעוררו שיש בורא עולם, ואין  
הפקר. ויותר טוב שיתעורר בתשובה עכשו, כשקבל את המכה  
הקטנה באצבעו הקטנה, בטרם יקרה משהו רציני. ואם בר דעת  
הוא, ובא אליו יתברך, מתודה לפניו: "רבוננו של עולם! תמחל

לי, ואני מקבל על עצמי לא לעשות יותר שטיות כפי שעשיתי",  
 ועל-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו. כמאמרם ז"ל (פסחים  
 קיט): ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה תחת כנפי החיות, כדי  
 לקבל בעלי תשובה; הקדוש-ברוך-הוא מחכה ומצפה שנשוב  
 בתשובה שלמה. ועקר התשובה - שנדע שהכל ממנו יתברך,  
 ועל-כל-דבר מועילה תשובה, ואפלו עשה אדם מה שעשה, את  
 הדבר הכי גרוע, יש לו תקנה לתקן הכל. רבנו ז"ל אומר (ספר  
 המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-  
 הוא על כל עוונותיך; כי בזה שאדם מתחזק באמונה, הוא חוזר  
 אל הקדוש-ברוך-הוא, וברגע שחוזר אליו יתברך, נמתקים ממנו  
 כל הדינים, ויש לו "לב טוב", והוא רוצה לעזור לזולת. ובזה  
 הוא מגלה שהוא מזרעו של אברהם אבינו, שמסר נפשו לגלות  
 ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא בעולם. כמאמרם ז"ל (ספרי האזינו  
 שיג): עד שלא בא אברהם אבינו לעולם לא נקרא הקדוש-ברוך-  
 הוא אלא אלהי השמים, אבינו אברהם הקריא את שמו יתברך  
 בפני הבריות. כי הורידו יתברך בזה העולם, שכלם ידברו ממנו  
 יתברך, ונקרא אלהי הארץ; ולכן אנו רואים יהודי, שתמיד מדבר  
 מהקדוש-ברוך-הוא, תמיד מזכיר שם שמים, סימן שהוא מזרע  
 אברהם אבינו, ויש לו "לב טוב", לא-כן אם אנו רואים אדם שלא  
 רק שאינו מזכיר שם שמים, אלא עוד חורה לו שאחרים מזכירים  
 שם שמים, צריך לדעת שאינו מזרע אברהם אבינו, והוא מסטרא  
 דערב-רב, ושרשו מן הגויים, והוא אכזר גדול, ויש לו לב רע.



לזאת, בני ובנותי היקרים! אנו נמצאים בגלות גדולה, וכתוב (תהלים קו, לה): "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם", כל-כך הרבה שנים אנו בגלות, ובודאי למדנו ממעשי האמות, עד שנכנס גם בנו לב רע, ואנו מציקים לזולת. גם בנו נכנסה רשעות שאנו שונאים את הזולת, ונכנס בנו חידק הגזענות, שאיננו יכולים לסבל עדה זו או אחרת, ואיננו קולטים שהרע לב הזה בא, כי נתערבנו בין הגויים, ועלינו לשוב בתשובה שלמה. ואומרים חכמינו הקדושים על הפסוק (שמות רפה כג, יא): "כיריעות שלמה", מה שלמה הזאת מתלכלכת, וחוזרת ומתלבנת, כך ישראל, אף-על-פי שחוטאים, הם שבים בתשובה לפני הקדוש-ברוך-הוא. כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ורוצה שנשוב בתשובה שלמה, ומה שאנו מקבלים פה ושם מכות, כי רוצה שנחזר אליו, ולכן מכה בנו, כדי לעוררנו מהשנה העמקה בה אנו שרויים. וכמאמרם ז"ל על חוני המעגל, שאמר: מי איכא דנייים שבעים שנין (תענית כג); איך יתכן שישינים שבעים שנה. ואומר על זה רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שרואים בני-אדם הישנים שבעים שנה, וחולפים השנים, ואינם חושבים לרגע – מהי התכלית שאליה נבראנו? מה אנו עושים בזה העולם? מה תפקידנו פה? מה תפקיד יהודי בחיים חיותו בזה העולם? אנו ישנים, והראיה – שאנו שוכחים מהקדוש-ברוך-הוא. על-כן הבה נתחיל לראות, מה עבר עלינו היום הזה, האם חשבנו מהקדוש-ברוך-הוא? האם דברנו ממנו יתברך? לא נטעה את עצמנו, יכול לעבר יום שלם, לילה ויום, ולגמרי שוכחים ממנו יתברך, עד שבני-אדם חושבים שהכל טבע, מקרה

ומזל, ומזה נתהוו האפיקורסים והכופרים, הממלאים את כל העולם כלו עם שקוץ, תעוב, זהום ונאוף, עד שבני-אדם חושבים: "עזב אלהים את הארץ" (יחזקאל ח, יב); ומזה באות כל הצרות. כי באמת הקדוש-ברוך-הוא אוהב את כל יהודי, ושולח לו יסורים וצרות, כדי לעוררו מהשנה, ואם אדם תופס תכף ומיד שכל העובר עליו - זה להשיבו לצור מחצבתו, וכבר חוזר בתשובה, אזי נמתקים ממנו הדינים, אבל אם אין לו דעת ושכל, וחושב כאלו הקדוש-ברוך-הוא מתאכזר אליו, וכאלו עזב את כל העולם, ולקח עצמו רק עליו, ומפליט מפיו מלים כלפי מעלה, חס ושלום, אז מקבל יסורים קשים יותר, וכמאמרם ז"ל (מנחות נג): מה זית אינו מוציא שמנו אלא על-ידי כתית, כך ישראל, אינם חוזרים למוטב, אלא על-ידי יסורים.

לזאת, בני ובנותי היקרים! עלינו לזכר, שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותנו, ועלינו לשוב אחת ולתמיד אליו יתברך, ולעזב את הרע-לב שיש בנו, ולדבק ב"לב טוב", ולעזר לזולת, ובזה אנו מגלים, שאנו מזרע אברהם אבינו, שרחם על כלם, סיע לכלם, האכיל את כלם, פתח אהלו מארבעה צדדים, כדי שהעני לא יצטרך לטרח ולחפש את הפתח, אלא מכל צד יוכל תכף להכנס. וכך צריך להיות כל יהודי, שיהיה בעל "לב טוב", מלא רחמנות. והנה אנו עדים, שהערב-רב הם הפוף הגמור, בעלי רע לב, מתאכזרים לבני-אדם, לא אכפת להם מהזולת, מסיתים ומדיחים זה נגד זה, אשר דבר כזה לא היה מעולם. ידענו משך כל הדורות, שאמות העולם שונאים אותנו בתכלית השנאה, כמו שאמר רבי

שמעון בר יוחאי: הלכה היא בידוע, שעשו שונא ליעקב (ספרי בהעלתך ט, י), ולא יועיל כלום, יש לעשו שנאה עמקה כלפי יעקב, ורוצה להרגו, ולצערנו הרב, כשיכול היה להרגו - הרגו. וראינו זאת כמו עינינו, משך כל השמדות וההריגות שהיו בעולם, לארץ כל הגרושים ומסעי הצלב, שרצחו במיתות משנות, מיתות אכזריות, והרגו ושחטו ושרפו את נשמות ישראל, אבל שתהיינה הסתות בתוך תוכנו, דבר כזה לא היה, אלא זה בא רק מהערב-רב.

לכן, בני ובנותי היקרים! באו נשוב בתשובה שלמה. ואומרים חכמינו הקדושים (מגלה יד.): גדולה הסרת טבעת, יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להם לישראל. הקדוש-ברוך-הוא שלח לעם ישראל ארבעים ושמונה נביאים, שיקרבו ויחזקו ויעודדו את נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, וכן שלח שבע נביאות, שישיבו בתשובה את עם ישראל - ולא הועיל, כיון שאחשורוש הטפש הסיר טבעתו ונתנה להמן, ואמרו, שיכול לעשות עם ישראל מה שרוצה, אז עם ישראל התעוררו בתשובה, ובקשו רחמים מלפניו יתברך. ולכן למה לנו להגיע שוב לראות מה שאיננו רוצים לראות, הבה נשוב עתה בתשובה שלמה, הרי עם ישראל משנים מאמות העולם, ואנו מצוים להתרחק מאמות העולם, כמו שכתוב (ויקרא יח, ג): "ובחקתיהם לא תלכו", איננו צריכים לחקות את הגויים, גוי זה רוצת, מלכלך, יהודי צריך להיות קדוש וטהור, לחיות על-פי התורה, לנהג ברחמנות, וברגע שאומרים: "נהיה ככל הגויים בית ישראל", זו כל הצרה שלנו, זה הערב-רב. כי יהודים אף פעם לא יוכלו להתערב עם הגויים,

הגוי שונא אותנו, וככל שנרצה להתיפות לפניו, ישנא אותנו יותר ויותר. ואומרים חכמינו הקדושים (מועד קטן טז): מה כושי משנה בעורו, אף ישראל משנים במעשיהם; וכן אמרו (תנחומא במדבר טו): מה תמר זה אין לו אלא לב אחד, אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים. יהודים הם צדיקים, כמו שכתוב (ישעיה ס, כא): "ועמך כלם צדיקים", בל נא נשכח לרגע מה שעם ישראל עברו לנגד עינינו בשואה, איזו אכזריות הנהגה כלפיהם, והגויים ברשעתם הרגו, שחטו, שרפו, חנקו בכל מיני מיתות משנות ואכזריות אנשים חפים מפשע, גברים, נשים וילדים, וכיצד נשכח דבר זה?! וכך נעשה כבר אלפים שנה. ובשביל קמץ קטן של ערב-רב, אנו צריכים לפחד להזכיר שם ה'?! הלא אבות אבותינו מדור דור הלכו באש ובמים עם הפסוק: "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", וכיום מיליון וחצי ילדים אינם יודעים מה זה "שמע ישראל" בכלל. ולכן כל יהודי, שיש לו "לב טוב", עליו לעשות תעמולה בין נשמות ישראל שיחזרו בתשובה שלמה, שישמעו אל חכמי התורה, חכמי ישראל, שיכניסו ילדיהם בחנוך תורני, שלומדים בו אמונה, חנוך של "לב טוב", עלינו לדעת שהלב של יהודי בוער תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, כי לב היהודי זהו מקום משכן השכינה, אבל כתוב בזהר (תקוני זהר סט): לפא הוא אגוז, בתוך האגוז יש פרי טעים, שיכולים לאכל ממנו, אבל סביב האגוז יש קלפה עבה, ומי ששובר את קלפתו, שזה נקרא יצר הרע, עליו נאמר הפסוק (תהלים נא, יט): "לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה", יהודי יש לו "לב טוב", אלא אנו בגלות, וכל

היום ולרבות הלילה רק שומעים נביחות הפלבים שנובחים נגד כל הקדוש לעם ישראל, ומסיתים ומדיחים זה נגד זה, וכן אנו קוראים דברי כפירות ואפיקרסות, נאוף, שקוץ, תעוב וזהו, כי כלי התקשרת מלא נאוף בלי בושה, זהו - מזהמים את האויר, עד שהלב מתכסה בקלפה קשה, שאין מרגישים את הלב של יהודי. והקלפה הזו היא היצר הרע המתגבר עלינו. וברגע שנשבר את הקלפה המסבכת את הלב, אז יהיה לנו לב נשבר. וזה מאד חשוב בעיני הקדוש-ברוך-הוא. וברגע שיש לאדם לב נשבר, הוא מרגיש גם את השני. ומה אנו רואים? אדם עני תמיד חושב מחשבות: "אם יהיה לי כסף, אתן צדקה לרב, אעזור לבריות, ומתכנן תכניות: אבנה בתי חרשת, אעסיק פועלים, אפעיל אנשים, אתן להם פרנסה, כי אני רואה שאני מבטל וכו', אם רק יהיה לי כסף, אבנה ישיבות, תלמודי תורה, בתי ספר, בתי כנסיות, ישיבות", ומדוע חושב כך? כי הוא שבור, יש לו לב נשבר, ולכן מרגיש צרת הזולת, לא-כן מי שאין לו לב נשבר, מחמת שחטא, עד שלבו כבר מכסה עם קלפת האגוז, ומתאכזר על עניים, מעמיד כלב בשער ביתו, כדי שהעני לא יכנס אליו, אזי לא בחנם שאומרים חכמינו הקדושים (כתבות סח.): כל המעלים עיניו מהצדקה, כאלו עובד עבודה זרה; כי סימן שיש לו לב של גוי. כי יהודי צריך שיהיה לו לב רחמן, "לב טוב" לעזור לזולת, ועל נקדה זו עלינו לדבר הרבה ולשננה היטב, כי זה היסוד באמונה - לרחם על הבריות. וכל המרחם על הבריות - מרחמים עליו מן השמים, וכל שאינו מרחם על הבריות, אין מרחמים עליו

מִן הַשָּׁמַיִם (שְׁבַת קנא:); כְּמוֹ שְׁאֵדָם מִתְנַהֵג פֹּה, כִּךְ מִתְנַהֵגִים עִמּוֹ.  
שָׁם. כְּמוֹ שְׁאֵדָם מִתְנַהֵג עִם בְּנֵי-אָדָם, כִּךְ בְּנֵי-אָדָם מִתְנַהֵגִים אִתּוֹ.

לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָקָרִים! בָּאוּ נִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ  
יִתְבָּרֵךְ, נִזְכָּר לְעֲצָמָנוּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחֲיֶה וּמְהַיְוֶה וּמְקַיֵּם  
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ. בָּאוּ נִרְגָּל עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְאוֹמְרִים  
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ה.): אֵין תְּפַלְתּוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת, אֶלֶּא  
אִם-כֵּן מַשִּׁים לְבוֹ כְּבֶשֶׁר; כְּשֵׁישׁ לְאָדָם לֵב בְּשָׂר, אִזּוֹ מְדַבֵּר אֵלָיו  
יִתְבָּרֵךְ, לֹא-כֵן כְּשֵׁישׁ לוֹ לֵב אָבֶן, לֹא יְבוֹא לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי  
הוּא מְלֵא כְּפִירוֹת וְאִפְיִקְסוֹת. וְזֶה מָה שְׁאוֹמֵר הַנְּבִיא (יִחְזַקְאֵל יֵא,  
יט): "וְהִסִּירוֹתֵי מִכֶּם לֵב הָאָבֶן וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב בְּשָׂר"; הֵינּוּ עֲתָה יֵשׁ  
לָנוּ לֵב אָבֶן, וְלֹא אֲכַפֵּת לָנוּ מִבְּנֵי-אָדָם, רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם סוֹבְלִים  
סָבַל גְּדוֹל, וְאֵין אִישׁ בָּא לְבַקְרָם, רוֹאִים אֲנָשִׁים שְׂכוּלִים, שֶׁשְׁכָּלוּ  
יְקִירֵיהֶם, וְאֵין אִישׁ בָּא לְנַחֵמָם, לֹא אֲכַפֵּת מִהַזּוּלָת כָּלֵל. בְּשַׁעַה  
שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים מְזַהֲרִים אוֹתָנוּ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ  
הוּא: מָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּר חוֹלִים אִף אֶתֶם תְּבַקְרוּ חוֹלִים,  
מָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַחֵם אֲבֵלִים אִף אֶתֶם כֵּן. וְאוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ  
הַקְּדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת ה, ג): כְּמָה דַּאֲנָא רַחֲמֵן בְּשָׁמַיִם, כֵּן תְּהוּוּן  
רַחֲמֵינִן בְּאַרְצֵךְ; כְּשֵׁישׁ לְאָדָם "לֵב טוֹב" וְרוּצָה לְעֲזֹר לְזוּלָת, בְּזֶה  
מְגַלֶּה שֵׁישׁ לוֹ אִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָקָרִים! הִבֵּה נַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. עַד כֹּה  
הָיָה לָנוּ לֵב אָבֶן, לֹא הָיָה אֲכַפֵּת לָנוּ מִהַזּוּלָת, לִי טוֹב - לֹא אֲכַפֵּת  
לִי מִזּוּלָתִי, אִף אֵין זֶה דֶּרֶךְ שֶׁל יְהוּדִי, לֵב יְהוּדִי זֶה לֵב חָם, הוֹלֵךְ לוֹ

בחייים שְׁלָכַל יְהוּדֵי יִהְיֶה טוֹב, הוֹלֵךְ לְנַחֵם אֲבֵלִים, לְבַקֵּר חוֹלִים  
 לְעֹזֵר לְאֲמֻלָּלִים, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא יְהוּדֵי טָהוֹר, וְזֶה מָה שְׁמִלְמִידִים  
 אוֹתָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא-כֵן אֵלוֹ  
 הַרְשָׁעִים, מְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגְדַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכָל  
 מִינֵי מְלִיצוֹת שְׂוָא, כְּאֵלוֹ אָמְרוּ כֶּךָ אוֹ אַחֲרַת, מָה הֵם עוֹשִׂים לְמַעַן  
 הַזּוּלָת? ! וּמָה חֲכָמֵי הַתּוֹרָה עוֹשִׂים לְמַעַן הַזּוּלָת? ! בָּאוּ נִרְאָה אֶת  
 הַהִפְרָשׁ בֵּין בְּנֵי לְבָן חָמִי, בֵּין אַבְרָהָם אָבִינוּ לְבֵין בְּלָעָם הַרְשָׁע.  
 וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת, פָּרָק ה'): מָה בֵּין תַּלְמִידֵי  
 שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְבֵין תַּלְמִידֵי שֶׁל בְּלָעָם הַרְשָׁע? שׂוֹאֲלִים  
 הַמְּפָרְשִׁים, לָמָּה לֹא כָּתוּב: מָה הַהִפְרָשׁ בֵּין אַבְרָהָם אָבִינוּ לְבֵין  
 בְּלָעָם הַרְשָׁע, לָמָּה צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתַּלְמִידִים שֶׁל אַבְרָהָם  
 אָבִינוּ וְתַלְמִידֵי בְּלָעָם הַרְשָׁע, וְלְהִזְכֵּחַ בְּהַבְדִּיל? אֵלָּא אוֹמֵר רַבֵּנוּ  
 ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נו'), שֶׁנֶּגְדַת מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָמַד בְּלָעָם  
 הַרְשָׁע, וּבְדִיוֹק מָה שֶׁעָשָׂה מִשָּׁה - עָשָׂה בְּלָעָם. מִשָּׁה אָמַר תּוֹרָה,  
 גַּם בְּלָעָם אָמַר תּוֹרָה. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן  
 קמ'): אֶת הַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, כִּי אֵין לָנוּ תְּפִיסָה בּוֹ,  
 אֵלָּא עַל-יְדֵי תַּלְמִידֵינוּ, בְּהֵם יֵשׁ לָנוּ יוֹתֵר הַשְּׂגָה. וְכֵן לְגַבֵּי אֵלוֹ  
 שְׁמַדְבָּרִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל, מֵאֵין יוֹדְעִים שֶׁהֵם בְּאֵמַת יְהוּדִים? אִם  
 הוֹלֵךְ לָהֶם בְּחִיִּים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאַבְרָהָם  
 אָבִינוּ, שֶׁהֵלֵךְ לוֹ בְּחִיִּים, שֶׁכָּל בְּרִיָּה בְּעוֹלָם יִתּוּדַע מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-  
 הוּא, וְעֹזֵר לְכָלֶם, וְהַאֲכִיל וְהַשְׁקָה כָּל עוֹבֵר וְשָׁב, שֵׁם שָׁמַיִם הִיָּה  
 שְׂגוּר עַל פִּיו, זֶה סִימָן שֶׁהוּא יְהוּדִי בֶּן בְּנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְלְהַפְּךָ  
 אִם אָנוּ רוֹאִים אֲנָשִׁים אַכְזָרִיִּים, רָעִים, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִהַזּוּלָת, זֶה

סימן שהם בני בלעם, בני בניהם של בלעם הרשע, שכל ענינו היה רק לקלל. וכתוב בזהר (חלק א, סח:): בלעם היה ארור, היכן שרק הסתכל, המקום נעשה מקלל, ולכן התבטאו חכמינו הקדושים: מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע, כי בלעם מאד התחזה כאברהם, אבל כשרואים את התוצאות, אז מגלים מהם השרשים, רואים את הפרות ומבינים את טיב השרשים וזה היה סימן עם ישראל בכל הדורות; או ראינו שהיו כופרים ואפיקורסים, אף שכסו עצמם עם פסוקים ומאמרים, אבל כאשר רואים שהבנים והנכדים שכחו מהקדוש-ברוך-הוא, ואינם מזכירים שם ה', נוכחים שהם מבני בניהם של בלעם הרשע, שרק מקלל, רוצה לסלק את השכינה מהעולם, ואינם יהודים, אלא ערב-רב שהתערבו בינינו, ולהפוך אלו שהקימו ישיבות, שלמדו תורה, אלו שהקימו כוללים, תלמודי תורה ובתי-ספר על טהרת הקדש, לחנוך את ילדי ישראל לאמונה ברוחה ומזככת, למדות טובות, לדרך ארץ וכו', הם מתלמידי אברהם אבינו.

לזאת, בני ובנותי היקרים! הגיע הזמן שנפקח עינינו, שלא יעבדו עלינו. אנו יהודים מאמינים בני מאמינים, והולכים באש ובמים עם "שמע ישראל", ואף אחד לא יוכל למחק אותנו, ולא יועיל שום דבר. והנה עכשו כשאנו עומדים להגאל, פתאם נחלש? ! פתאם נתיאש? ! פתאם נעזב את הכל? ! האינכם קולטים שזה הנסיון הקשה ביותר שעבר על עם ישראל? ! מתפעלים מה שהערב-רב יגידו בפעה שעלינו להיות גאים עם השבת, אנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ועלינו לגלות את זאת



לכלם, ולא לפחד כלל. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו): כְּשֵׁישׁ לְאָדָם לֵב, לֹא שֵׁיף אֶצְלוֹ מְקוּם, אָדָם אוֹמֵר: הַמְּקוּם הַזֶּה אֵינּוּ טוֹב בְּשִׁבְלִי, אֲלֶיךָ לְמְקוּם אַחֵר וְכוּ', אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֵׁישׁ לַיהוּדֵי "לֵב טוֹב", לֹא שֵׁיף אֶצְלוֹ מְקוּם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוּמוֹ. הֵיכָן שִׁיהוּדֵי נִמְצָא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתּוֹ, וְלֹא שֵׁיף לְפָחוּד כָּלֵל. יְהוּדִים נִמְצָאִים בְּכָל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, וְאֵינָם מִתְּפַעְעֵלִים מֵהַגּוֹיִים, בּוֹנִים מְקוּאוֹת, בְּתֵי כְּנָסוּיֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, בּוֹנִים תְּלִמּוּדֵי תוֹרָה לְבָנִים, בְּתֵי סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבוֹת לְבַחֲרוּרִים, כּוֹלְלִים לְאַבְרָכִים, מוֹסְרִים נִפְשָׁם שִׁיְהִיָּה בְּשׂוֹר כְּשׂוֹר, וְשׁוֹמְרִים עַל כְּשָׁרוֹת הַמְּזוּזָה, וְאֵין מִתְּפַעְעֵלִים מֵהַגּוֹיִים, כִּי כְּשֵׁישׁ לַיהוּדֵי לֵב חֲזָק, לֵב אֲמִיץ, לֵב טְהוֹר, אֵינּוּ מִפְּחוּד מְאֹף אֶחָד וּמִגְלָה וּמִפְּרָסֶם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְדִיוֹק עֲכָשׁוּ, קִדְּם שְׁאֲנוּ עוֹמְדִים לְהַגָּאֵל, יֵשׁ לָנוּ הַנְּסִיּוֹן הָאַחֲרוֹן, נְסִיּוֹן הָעֶרֶב-רֶב, אָנוּ צָרִיכִים לְהַחֲלֵשׁ וְכוּ'! ? עֲלִינוּ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל. תִּרְאוּ אֵיךְ מִבְּזִים אֶת גְּדוּלֵי הַדּוֹר! ? וּמַעֲלִילִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת, וְכוֹתְבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי בּוֹז, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלֹא בַּחֲנָם שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קִיט:): לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם, אֲלֵא עַל שִׁבְזוֹ תְּלִמּוּדֵי חֲכָמִים; עֲזִי פָּנִים בָּאִים וּמִבְּזִים אֶת גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה הָיָה חֲרָבַן יְרוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר הִיא לֵב הָעוֹלָם. וְאֵיךְ לֵב יְהוּדֵי כְּכֹה? בְּרָגַע שְׁעוֹקְרִים אוֹתוֹ מִחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל.

לזאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! הִבֵּה לֹא נִסְחַף אַחֲרֵי הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת שֵׁישׁ עִתָּהּ, הִבֵּה נִגְלָה וּנְפָרְסֶם לְכָלֵם, שְׁאֲנוּ יְהוּדִים גָּאִים בְּיַהֲדוּתָנוּ, גָּאִים עִם הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת, אֵינְנוּ כְּמוֹ הַגּוֹיִים, הַנְּשִׁים

גאות בצניעותן, בכסוי ראשן, איזה נחת רוח גורמות בשמים.  
 היום בוער כתנור, ונשות ישראל הולכות צנועות וכו'. איזה קדוש  
 ה' גורמות בכל העולמות, ובזה מוכיחות שיש להן לב יהודי.  
 לדאת, באו נתחזק ונעזר לזולת, ונגלה ונפרסם את הקדוש-ברוך-  
 הוא לכל העולם כלו בלי בושה, אין לנו להתבייש ביהדותנו, וזה  
 הגאון והגאון שלנו, שאנו יהודים ומכנים למסר נפשנו בעבורו  
 יתברך, ובזכות המסירות נפש בעבור אמונה, בזכות ה"לב טוב"  
 שיהיה לנו, לב חזק, לב אמיץ, לב טהור, נזכה להגאל בגאלה  
 השלמה במהרה בימינו, אמן ואמן!

**תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!**

סגולה גדולה לומר עשרה מזמורים,  
 שגילה רבי נחמן מברסלב זי"ע בכל יום, "תיקון הכללי" והם:  
 ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ.

**הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:**

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה  
מהשם יתברך ומי שישא אותו  
יהיה שמור מכל דבר רע"**



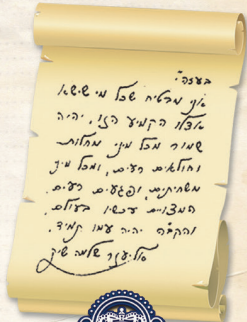
"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ולא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

[www.breslevcity.co.il](http://www.breslevcity.co.il) הקמיע



**המקורי  
הזהר  
מדוֹפּוּיִם**



**להזמנת הקמיע  
התקשרו עכשיו**

**04-6721909  
04-6656666**





# מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א  
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"



"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד  
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!  
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

**יתרפא**

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו  
להדפיס חלק "אשר בנחל"

**יראה ישועה"**

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לד, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל  
**הצטרפו למי שכבר זכה!**

**התקשרו: 04-6656666**